

i deres Tjeneste, at besøge Skolen, og endelig er det en frivillig Sag, om de unge vil møde frem. Der kan under alle Omstændigheder ikke blive Tale om nogen Ungdomsskole, hvor Kommunalbestyrelserne ikke vil oprette den; naar de stiller sig vrangvilligt, kan Bevillingen paa 15,000 Kr. ikke blive anvendt. Der sidder adskillige Steder vrangvillige Sogneraad, som ikke vil have med den Sag at gøre, jeg kunde nævne ikke saa helt faa Eksempler paa saadanne.

Men selv om Sogneraadet stiller sig vrangvilligt, er der dog Mulighed for at faa Sagen frem saaledes, som det skete i et jydsk Landsogn, hvor jeg var til Stede i August Maaned og holdt et Foredrag om denne Sag. Spørgsmaalet blev derefter rejst i Sogneraadet, hvor der sidder to Socialdemokrater, men alle de øvrige Medlemmer var imod Sagen. Saa satte man en Liste i Gang blandt Befolkningen, saa at Mænd og Kvinder kunde komme til at stemme om, hvorvidt de ønskede en saadan Ungdomsskole. Listen fik meget stærk Tilslutning iblandt Beboerne. Sagen kom paa ny frem i Sogneraadet, hvor det med de to socialdemokratiske Stemmer vedtoges, at Ungdomsskolen skulde oprettes, de andre Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Nu er Skolen kommet i Gang og arbejder for Tiden med 38 Elever. Dernæst har Sagen mødt Modstand mange Steder hos Arbejdsgiverne. Navnlig har jeg i enkelte Købstæder set, at Arbejdsgiverne bestemt har modsat sig, at de unge Mennesker, de beskæftiger, fik Lov til en Gang eller to om Ugen at besøge en Skole, hvis Undervisning sluttede senest Kl. 7 Aften. Hvis alt faar Lov til at gaa, som det er gaaet paa disse Steder, kommer der ingenting ud af Sagen, saa er det ligegyldigt, om Sogneraadet, Kommunalbestyrelsen eller de unge selv nok saa meget ønsker at faa denne Skole i Gang. Arbejdsgiverne vil være i Stand til at slaa det hele ned ved at forbyde de unge Mennesker, de beskæftiger, at besøge saadanne Skoler. Det synes jeg er et Spørgsmaal, man maa tage under Overvejelse. Og hvis denne Modstand fremdeles skulde vise sig virksom til at slaa Skolerne ned, bør man tage under Overvejelse, hvad man er i Stand til at gøre for at forhindre Arbejdsgiverne i saaledes at ødelægge disse Skoler.

Den tredie Hindring for, at disse Skoler kan komme rigtig frem, er sikkert manglende Lærerkrafter. Man er vel nu omtrent henvist til at benytte Folkeskolens Lærere, men vi maa huske paa, at

Folkeskolens Lærere har deres Gerning Dagen lang i Barneskolen, og at de derfor ikke kan have den Friskhed eller Oplagthed, som er nødvendig, for at de skal kunne fortsætte Lærergerningen i Ungdomsskolen, efter at de har endt den i Barneskolen om Dagen. Der er saaledes vist ikke faa Steder, hvor man paa Grund af svigtende Lærerkrafter ikke kan optage de Fag, som burde optages i en Ungdomsskole. Jeg skal saaledes nævne et Par Fag som Samfundslære og Sundhedslære. Det er Fag, som de unge interesserer sig overordentlig stærkt for. Naar de kan blive undervist i disse Fag paa rette Maade, følger de unge med Glæde en saadan Undervisning. Jeg kender et Tilfælde i en Landkommune, hvor en Sogneraadformand havde stor Interesse for at faa oprettet en Ungdomsskole. I denne Skole indførte man saa Faget Samfundskundskab, og Sogneraadformanden paatog sig selv at overtage Undervisningen i dette Fag. Der indmeldte sig i Skolen ikke mindre end 58 unge Mennesker, men saa viste det sig desværre, at selv om Sogneraadformanden sad inde med de nødvendige Kundskaber i dette Fag, forstod han ikke at undervise i det, og den, der ikke forstaar at undervise, kan heller ikke holde Disciplin, og den, der ikke kan holde Disciplin i sin Skole, udretter intet. Derfor faldt det hele sørgeligt sammen. Saa maatte man gribe til den Udvej, at Præsten paatog sig at sidde inde i Skolen for at holde Disciplin over de unge i de Timer, hvori Sogneraadformanden underviste. Det er selvfølgelig en uheldig Ting, men det er saadanne Vanskeligheder, som man møder i Begyndelsen, og som kan lade sig overvinde.

Hvis der er tilstrækkelig Interesse og Kærlighed til denne Sag, siger man: Har vi ikke Lærerkrafterne, maa vi skaffe dem, saa maa vi se at uddanne de Lærerkrafter, der er nødvendige til at arbejde i denne store Sags Tjeneste. Navnlig er der een Side ved denne Undervisning, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, det er Undervisningen af Pigerne. Her vilde det være naturligt, at man indførte en Undervisning i Husholdning og Husførelse, Madlavning og lignende Ting, som de unge Piger vilde have overordentlig godt af at lære; men her mangler ogsaa de nødvendige Lærerkrafter. Hvor har vi de Kvinder, der kan optage denne Gerning blandt de unge Piger? Nogle enkelte Steder har man dem, men de fleste Steder sikkert ikke, og saa maa man lade det Fag gaa